

19 Μαρτίου, 1990

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ Ι. ΒΡΑΧΙΜΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 310/84).

Αίτηση Ακυρώσεως — Αντικείμενο — Εκτελεστική διοικητική πράξη και
προσβολή της εντός της τασσόμενης προθεσμίας — Περιστάσεις απα-
ραδέκτου της προσφυγής στην κριθείσα περίπτωση, λόγω έλλειψης
των δύο αυτών προϋποθέσεων.

5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Angelides and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 774,

Apostolou and Others v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 509.

15

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ανα-
φορικά με την υποχρέωση των αιτητών για καταβολή εισφορών ως
αυτοτελώς εργαζόμενοι χωρίς να τους παρέχεται το δικαίωμα κα-
θορισμού του εισοδήματός τους, όπως αυτό καθορίζεται στο Νό-
μο και στους Κανονισμούς.

Ε. Βραχίμη, για τους Αιτητές.

A. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή τους οι αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου: 5

"Α. Καθ' ην αι διοικητικά πράξεις και/ή αποφάσεις των καθ' ων η αίτησις διά των οποίων εκοινοποιήθη εις ένα έκαστον των αιτητών η υποχρέωσις καταβολής εισφορών ως αυτοτελώς εργαζόμενοι διά την περίοδον από 5.10.82 - 5.1.83 και 5.1.83 - 5.4.83 χωρίς να τους δίδεται το δικαίωμα καθορισμού του εισοδήματός τους, συμφώνως του Νόμου και των Κανονισμών, είναι άκυροι αντισυνταγματικοί και/ή εστερημένοι οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος. 10 15

B. Καθ' ην να κηρύσσεται άκυρος και/ή εστερημένη οιοδήποτε αποτελέσματος και/ή αντισυνταγματική η επιβολή πρόσθετου τέλους εις έν έκαστον των αιτητών. 20

Γ. Καθ' ην να κηρύσσεται άκυρος και/ή εστερημένη οιοδήποτε αποτελέσματος και/ή αντισυνταγματική και/ή παράνομος η μη αποδοχή των εισφορών αι οποίαί εστάλησαν ταχυδρομικώς την 31.3.84." 25

Οι αιτητές είναι αυτοτελώς εργαζόμενοι και υποχρεούνται βάσει του Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου (Νόμος 41/80) όπως έχει μεταγενέστερα τροποποιηθεί από τους Νόμους 48/82 και 11/83, να καταβάλλουν εισφορές στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Βάσει του άρθρου 73 του Νόμου έγιναν Κανονισμοί. (Βλέπε: Οι Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμοί του 1980, Κ.Δ.Π. 240/80, ημ. 29.8.80). Με βάση τον Κανονισμό 18 των Κανονισμών αυτών, οι αυτοτελώς εργαζόμενοι κατατάσσονταν σε κατηγορίες ανάλογα με το επάγγελμά τους. Ο Κανονισμός αυτός καθόριζε επίσης για κάθε κατηγορία κατώτατο και ανώτατο εβδομαδιαίο ποσό πάνω στο οποίο υπολογιζόταν η εισφορά που υποχρεούντο να πληρώσουν οι αυτοτελώς εργαζόμενοι. 30 35

Μερικοί από τους αιτητές στην παρούσα προσφυγή καταχώρησαν προσφυγές προσβάλλοντας τους Κανονισμούς 9 και 18 ως παράλογους και αντισυνταγματικούς. Με την απόφασή του στην υπόθεση *Angelides and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 774, που εκδόθηκε από την Ολομέλεια, το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο συνδυασμός των δύο άρθρων οδηγούσε σε παράλο- 40

για αποτελέσματα και σε ανισότητα ενάντια στις διατάξεις του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Άλλες παρόμοιες αποφάσεις εκδόθηκαν στις Προσφυγές 20/81, 88/81, 461/80.

- 5 Σαν αποτέλεσμα της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου το άρθρο 73 του Νόμου τροποποιήθηκε με το Νόμο 48/82 για να δώσει τη δυνατότητα, με νέους Κανονισμούς, καθορισμού του πραγματικού εισοδήματος των ασφαλιζομένων και πληρωμής εισφορών βάσει του πραγματικού εισοδήματός τους. Στη
- 10 συνέχεια οι παλιοί Κανονισμοί 18 -20 διαγράφηκαν και αντικαταστάθηκαν με την Κ.Δ.Π. 259/82, ημ. 15.10.82. Με το νέο Κανονισμό 18(5) δίνεται αυτό το δικαίωμα στους ασφαλιζόμενους, αφού ικανοποιήσουν το Διευθυντή, κατόπιν υποβολής αιτήσεως. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 19, η απόφαση του Διευθυντή για πληρωμή εισφορών με βάση το πραγματικό εισόδημα αιτητή, ισχύει από την
- 15 αρχή του τριμήνου μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

Με το άρθρο 3(4) του Νόμου 48/82, δόθηκε στους ασφαλιζόμενους προθεσμία μέχρι τις 31.12.82 να υποβάλουν αιτήσεις

20 για καθορισμό του πραγματικού τους εισοδήματος αναφορικά με περιόδους πριν την έναρξη του Νόμου 48/82.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 24 η καθυστέρηση εξόφλησης εισφορών μετά τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται από τους Κανονισμούς συνεπάγεται την καταβολή πρόσθετου τέλους, του οποίου το ποσοστό κυμαίνεται ανάλογα με το χρόνο καθυστερήσεως.

25

Εναντίον της επιβολής εισφορών βάσει του τροποποιητικού Νόμου 48/82 καταχωρήθηκαν το 1983 νέες προσφυγές με τους

30 ισχυρισμούς ότι η επιβολή εισφορών παραβίαζε τα άρθρα 9, 24 και 25 του Συντάγματος, ότι ο Νόμος και οι Κανονισμοί παραβίαζαν το άρθρο 28 του Συντάγματος, ότι ο Νόμος 48/82 ήταν αντισυνταγματικός και ότι οι Κανονισμοί έγιναν καθ' υπέρβαση της εξουσιοδοτήσεως του Νόμου. Οι προσφυγές αυτές ακούστηκαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι

35 ισχυρισμοί των αιτητών απορρίφθηκαν (βλέπε *Apostolou and Others v. Republic* (1984) 3(A) C.L.R. 509).

Μετά την απόρριψη των προσφυγών τους οι αιτητές αυτοί

40 απέστειλαν στις 31.3.1984 ταχυδρομικώς, όπως ισχυρίζονται, τα ποσά που όφειλαν ως εισφορές αλλά αυτά κρατήθηκαν από τους καθ' ων η αίτηση έναντι των οφειλών τους και τους επιβλήθηκε πρόσθετο τέλος το οποίο οι αιτητές θεωρούν παράνομο και αντισυνταγματικό.

Οι καθ' ων η αίτηση με την ένσταση που καταχώρησαν υπέβαλαν ότι -

(Α) Όσον αφορά τους αιτητές 9, 10, 12, 14, 17, 18, 19 και 21, η προσφυγή τους είναι εκπρόθεσμη γιατί για την περίοδο από 4.10.82 μέχρι 2.1.83 εκδόθηκε απόφαση από τη διοίκηση στις ενστάσεις όπως φαίνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ της ένστασης μεταξύ της 29.1.83 και 8.2.83, ενώ η προσφυγή τους καταχωρήθηκε στις 16.6.84, δηλαδή μετά τη περίοδο των 75 ημερών όπως προνοεί το άρθρο 146.3 του Συντάγματος, και καμιά απόφαση δεν πάρθηκε από τους καθ' ων η αίτηση για την περίοδο 3.1.83 μέχρι 31.12.83. 5 10

(Β) Όσον αφορά τον αιτητή Αρ. 29, διοικητική πράξη εκδόθηκε για τις περιόδους 4.7.83 μέχρι 3.12.83, που δεν καλύπτονται από το αιτητικό της προσφυγής του, και 15

(Γ) για τους υπόλοιπους 22 αιτητές δεν εκδόθηκε καμιά απόφαση γιατί αυτοί δεν υπέβαλαν καμιά ένσταση, σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 5 του Κ.18 της Κ.Δ.Π. 259/82. 20

Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω προδικαστικές ενστάσεις που υπέβαλαν οι καθ' ων η αίτηση, θεωρώ ότι πρέπει να επιληφθώ αυτών προτού προχωρήσω, αν χρειαστεί, να εξετάσω να νομικά σημεία που εγείρουν οι αιτητές στην προσφυγή τους. 25

Είναι ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση ότι όσον αφορά τους 22 τελευταίους αιτητές, υποβλήθηκε μεν μια επιστολή από τον ούτω λεγόμενο Αρχηγό του Κόμματος της Δικαιοσύνης, ημερ. 30.3.84, που είναι τεκμήριο 1 στην προσφυγή, αλλά αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αίτηση γιατί δεν τηρήθηκαν οι πρόνοιες του Κ.18 και εκλήφθηκε απλώς από τους καθ' ων η αίτηση σαν αποστολή χρημάτων. 30

Οι καθ' ων η αίτηση κάλεσαν ως μάρτυρα τον κ. Γ. Αντωνιάδη, Βοηθό Πρώτο Ασφαλιστικό Λειτουργό της Υπηρεσίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο μάρτυρας αυτός κατάθεσε για το αν και πότε λήφθηκε απόφαση του Διευθυντή σχετικά με τον καθένα από τους αιτητές και ποια περίοδο αφορούσε. Κατάθεσε επίσης ότι υπάρχει σχετικό έντυπο αίτησης για ενστάσεις που προβλέπεται από την Κ.Δ.Π. 73/83 και η οποία δε χρησιμοποιήθηκε από τους αιτητές παρά μόνο αποστάλθηκε επιστολή του Αρχηγού του Κόμματος της Δικαιοσύνης ημερ. 30.3.84, την οποία ο μάρτυρας κατάθεσε, και ότι αυτή θεωρήθηκε ως μια απλή αποστολή χρημάτων. Ο μάρτυρας αυτός αντεξετάστηκε από τη δικηγόρο των αιτητών. 35 40

5 Όπως φαίνεται από τη μαρτυρία του μάρτυρα Αντωνιάδη, όπως και από το φάκελο της διοίκησης, οι αιτητές 9, 10, 12, 14, 17, 18, 19 και 21 υπέβαλαν ένσταση και απόφαση πάρθηκε από τους καθ'ων η αίτηση, αναφορικά με την πρώτη περίοδο που αναφέρεται στο αιτητικό (4.10.82 - 5.1.83) σε διάφορες ημερομηνίες μεταξύ 29.1.83 και 8.2.83, και, επομένως, η προσφυγή τους, που καταχωρήθηκε στις 16.6.84 είναι εκπρόθεσμη. Αναφορικά με τη δεύτερη περίοδο που αναφέρεται στο αιτητικό, δεν πάρθηκε ακόμα καμιά απόφαση σχετικά με τους αιτητές αυτούς. Όσον αφορά τον αιτητή 10 Αρ. 29, δεν υπάρχει καμιά απόφαση για την περίοδο που αφορά η προσφυγή. Για τους υπόλοιπους αιτητές, είναι φανερό τόσο από τα στοιχεία που έχω ενώπιόν μου όσο και από τη μαρτυρία του κ. Αντωνιάδη, ότι αυτοί δεν υπέβαλαν, σύμφωνα με τις πρόνοιες της σχετικής Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης, ένσταση παρά μόνο 15 εκ μέρους τους στάληκε μια επιστολή από πρόσωπο άσχετο με αυτούς, στην οποία επισυνάφθηκε επιταγή που κάλυπτε τις συνεισφορές τους και την οποία οι καθ'ων η αίτηση ορθά δε θεώρησαν ως συμμόρφωση προς τις πρόνοιες του Κ.18 και γι'αυτό την εξέλαβαν σαν μια απλή επιστολή αποστολής χρημάτων.

20

Για τους λόγους αυτούς, η προσφυγή των αιτητών απορρίπτεται αλλά, υπό τις περιστάσεις, δε θεωρώ ότι πρέπει να κάμω καμιά διαταγή για έξοδα εναντίον τους.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.